

Dilek ieęi

Yavuz DEMİRKIRAN

Dilek Çiçeđi

Yavuz DEMİRKİRAN

Daisy, sokaklarının düzenli ve bahçelerinin çiçeklerle dolu olduğu Sunnybrook adlı şirin bir köyde yaşıyordu. Sıcak kahverengi bir teni, kıvrırcık siyah örgülü saçları ve ön dişleri aralıklı bir gülümsemesi vardı. Yeşil çantası, her patikayı keşfederken zıplıyordu. Güneşli bir sabah, fırının ve çeşmenin önünden bir şarkı mırıldanarak seke seke geçti. Bugünün ona sihirli bir sürpriz getireceğini hiç bilmiyordu.

Ormanın kenarında Daisy parıldayan bir ışık fark etti. Orada, her biri küçük bir fener gibi parlayan beş yapraklı bir çiçek duruyordu. 'Aa!' diye soludu Daisy. Kırmızı atkılı tombul bir serçe olan arkadaşı Pip omzuna kondu. 'Dikkatli ol,' diye cıvıladı. 'Bu bir dilek çiçeğine benziyor!' Daisy'nin ela gözleri hayretle kocaman açıldı.

Daisy, Büyükbaba Ollie'nin dilek çiçeğiyle ilgili hikâyelerini hatırladı. Her parlayan yaprak bir dilek hakkı verir, ama yalnızca gerçekten istersen. 'Her şeyi dileyebilirim!' diye bağırdı Daisy, kırmızı spor ayakkabılarıyla zıplayarak. Pip beyaz uçlu kanadını çıırttı. 'Belki önce düşünsen iyi olur,' diye uyardı. Ama Daisy çoktan dağ dolusu oyuncaklar ve dev pastalar hayal ediyordu. İkinci kez düşünmeden ilk yaprağı kopardı.

Daisy gözlerini kapadı ve tüm gücüyle diledi. 'Bir dağ dolusu oyuncak diliyorum!' diye bağırdı. Yaprak yukarı süzüldü ve pırıltılara dönüşerek patladı. Birden gökten oyuncaklar yağmaya başladı! Bebekler, toplar ve uçurtmalar köy meydanında yığıldı. Daisy sevinçle güldü, ama oyuncaklar gelmeye devam ederek kapıları ve pencereleri tıkadı. Lacivert yeleğiyle Belediye Başkanı Bumble dışarı koşup öfkeyle, 'Bu kargaşa da ne?' dedi.

Pip, Daisy'nin kolunu çekiştirdi. 'Oyuncaklar her yerde!' diye cıvıladı. Daisy dağa tırmanmayı denedi, ama dağ sallanıp devrildi. Oyuncaklar sokaktan aşağı zıplayarak saksıları devirdi. Belediye Başkanı Bumble'ın altın düğmeleri, kollarını sallarken şingırdadı. 'Düzenli köyüm mahvoldu!' diye haykırdı. Daisy'nin içini bir endişe kapladı, ama hâlâ dört yaprağı vardı. 'Belki bir sonraki dilek yardımcı olur,' diye düşündü.

Daisy ikinci yaprağı kopardı. 'Dev bir pasta diliyorum!' dedi. Fırından daha yüksek, kremalı ve şeker serpili kocaman bir pasta belirdi. Ama ana yolu kapatıyordu ve tatlı kokusu arı sürülerini çekiyordu. İnsanlar pazara yürüyemiyordu. Baykuş başlı bastonuna yaslanan Büyükbaba Ollie başını salladı. 'Dilekler yanıltıcı olabilir, Daisy,' dedi nazikçe.

Daisy kaşlarını çattı. 'Ama pastalar güzeldir,' dedi. 'Herkesin mutlu olmasını istemiştım.' Pip endişeyle kanat çırttı. 'Arılar belediye başkanını kovalıyor!' diye bağırdı. Gerçekten de Belediye Başkanı Bumble, bıyığı kremaya bulanmış hâlde daireler çizerek koşuyordu. Daisy iç çekti. Hâlâ üç yaprağı vardı. 'Belki kelebeklerle dolu bir bahçe işleri düzeltir,' dedi ve üçüncü yaprağı kopardı.

Üçüncü yaprak parıldayıp kayboldu. Birden her yer kelebeklerle doldu! Oyuncakları ve pastayı kapladılar, insanların yüzlerine uçuştular. 'Çok fazla kelebek!' diye bağırdı fırıncı kadın, önlüğünü sallayarak. Kelebekler güzeldi, ama görmeyi ve yürümeyi zorlaştırıyorlardı. Daisy'nin arkadaşları homurdanmaya başladı. 'Daisy, lütfen dilek dilemeyi bırak,' dedi küçük bir çocuk. Daisy'nin içi burkuldu. Ne yapmıştı?

Köy kargaşa içindeydi. Oyuncaklar sokakları kapatmış, pasta arıları çekmiş, kelebekler havayı bulandırmıştı. Belediye Başkanı Bumble'ın cep saatinin zinciri bir uçurtma ipine dolandı. 'Bu bir felaket!' diye sızlandı. Daisy dilek çiçeğine baktı. Yalnızca iki yaprak kalmıştı, hafifçe parlıyorlardı. Her şeyi düzeltmesi gerektiğini biliyordu, ama nasıl? Pip omzuna tünedi, siyah gözleri endişeyle doluydu.

Daisy bir banka oturdu, kendini küçücük hissetti. Büyükbaba Ollie gelip yanına oturdu. 'Dilekler güçlüdür,' dedi, gri sakalını sıvazlayarak. 'Ama dikkatle dilenmelidir. Yalnızca senin istediklerini değil, herkesin neye ihtiyacı olduğunu düşün.' Daisy yavaşça başını salladı. Etrafındaki kargaşaya baktı. 'İşleri düzeltmem gerek,' diye fısıldadı. Pip başını salladı. 'Ben yardım ederim!' diye cıvıldadı.

Daisy dördüncü yaprağı kopardı. 'Bütün oyuncakların ve pastanın yok olmasını, kelebeklerin de bahçeye dönmesini diliyorum!' dedi. Yaprak pırıldadı ve vuuş! Oyuncaklar ve pasta yok oldu. Kelebekler, ait oldukları çiçek tarhlarına doğru uçup gitti. Sokaklar yeniden açıldı. Belediye Başkanı Bumble şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. 'Aman,' dedi papyonunu düzelterek. 'Bu daha iyi.'

Daisy'nin hâlâ bir yaprağı kalmıştı. Etrafına baktı. Köy düzenliydi, ama arkadaşları yorgun ve mutsuz görünüyordu. 'Ne dilemeliyim?' diye sordu. Büyükbaba Ollie gülümsedi. 'Herkes mutluluk getirecek bir şey düşün,' dedi. Daisy derin derin düşündü. Arkadaşlarının köy panayırını ne kadar sevdiğini hatırladı. 'Herkes oyunlar, ikramlar ve müzikle dolu bir köy panayırı diliyorum!' dedi.

Son yaprak parlak bir şekilde parlayıp yukarı süzüldü. Birden meydan rengârenk çadırlarla, atlıkarıncayla ve neşeli ezgiler çalan bir müzik grubuyla doldu. Herkes sevinçle bağırdı! Belediye Başkanı Bumble'ın gözleri parladı. 'Bir panayır!' diye haykırdı. 'Ne harika!' Daisy, arkadaşları gülüp dans ederken gülümsedi. Pip omzunda mutlulukla cıvıladı. Dilek çiçeğinin sapı kaldı, ama Daisy artık başka dileklere ihtiyacı olmadığını biliyordu.

Köy panayırı Sunnybrook'un gördüğü en güzel panayırdı. Çocuklar oyunlar oynadı, yetişkinler hikâyeler paylaştı. Büyükbaba Ollie turta yarışması için kurdeleler dağıttı. Bıyığında bir parça krema olan Belediye Başkanı Bumble, panayırı büyük bir başarı ilan etti. Daisy'nin içi ısındı. Başkalarını düşünmenin, onu herhangi bir oyuncaktan ya da pastadan daha mutlu ettiğini fark etti.

O günden sonra Daisy, dilek çiçeğinin sapını penceresinin yanındaki bir saksıda sakladı. Bir daha hiç açmadı, ama ona dilek dilemeden önce dikkatle düşünmesini hatırlattı. Gerçek mutluluğun başkalarını düşünmekten geldiğini öğrendi. Pip sık sık saksıya tünür, 'Güzel dilekler, güzel dostlar!' diye cıvıldardı. Daisy de bunun doğru olduğunu bilerek aralıklı dişleriyle gülümserdi.

Daisy'nin hikâyesi Sunnybrook'a yayıldı ve herkes dileklerle ilgili küçük bir ders aldı. Belediye Başkanı Bumble daha az telaşlı oldu, Büyükbaba Ollie bu hikâyeyi sık sık anlattı ve Pip kırmızı atkısını gururla taktı. Köy düzenli kaldı, ama kahkahalarla doluydu. Peki Daisy? O hâlâ yeşil çantasıyla keşfe çıkıyor, her zaman yeni bir maceraya hazırdı—ama artık dilek dilemeden önce düşünüyordu.